Lieta Nr.11331083819
Arhīva Nr.K26-0703-19/2
ECLI:LV:REZT:2019:1021.11903014218.4.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rēzeknē 2019.gada 5.decembrī

Rēzeknes tiesa,
tiesnesis I.Dzindzuks,
piedaloties prokurorei J.Artemjevai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas ar tiesas spriedumu), atrodoties alkohola ietekmē, un tādējādi izvairījās no ar tiesas spriedumu piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un proti:

/pers. B/, būdams ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 2.novembra spriedumu sodīts ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 gadiem 8 mēnešiem 20 dienām, 2019.gada 25.novembrī ap plkst. 11.10, tas ir neizciestā papildsoda izciešanas laikā, mājas Nr.2 pagalmā Ezera ielā, ciemā /adrese/, vadīja transportlīdzekli – automašīnu *Audi 80 Avant* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas ar tiesas spriedumu), atrodoties alkohola ietekmē (minimālā alkohola koncentrācija viņa izelpotajā gaisā sastādīja 3,094 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs).

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja tīšus mazāk smagus noziegumus, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnīgi, apsūdzībā norādītos noziedzīgo nodarījumu faktiskos apstākļus, kā arī viņa vainas pierādījumus un noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju neapstrīdēja, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Prokurore izteica viedokli, ka apsūdzētā vainas pierādījumus tiesas izmeklēšanā pārbaudīt nav nepieciešams, jo savu vainu viņš atzina pilnīgi, pierādījumus neapstrīdēja.

Ņemot vērā prokurores viedokli par apsūdzētā lūgumu un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina apsūdzētā vainu, tikai pārbaudīt apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. B/ izdarītās prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

[3] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību.

[3.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. B/ ir izdarījis divus tīšus mazāk smagus noziegumus, apdraudot sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības jomā un jurisdikcijas intereses tiesas spriedumu izpildes jomā. Transportlīdzekli, kas uzskatāms par paaugstināto bīstamības avotu, apsūdzētais vadīja dienas laikā, ārpus pilsētas, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē (konstatētā minimālā alkohola koncentrācija asinīs 3,094 promiles), tādējādi izvairoties no iepriekš ar tiesas spriedumu piespriestā tiesību ierobežošanas soda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas. Šādas apsūdzētā darbības veido noziedzīgo nodarījumu ideālo kopību.

[3.2] Par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņam ir veselības problēmas, jālieto medikamenti (lietas 34.lapa), vairākkārt kriminālī sodīts (lietas 21.-25.lapa), tajā skaitā;

- ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 26.oktobra spriedumu par Krimināllikuma 262.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu notiesāts ar piespiedu darbu uz 100 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem; spriedums stājies spēkā 06.11.2015.;

- ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.decembra spriedumu par Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā un 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods noteikts – piespiedu darbs uz 200 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem; spriedums stājies spēkā 22.12.2015. Ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 14.jūnija lēmumu piespiedu darbs tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 50 dienām. Lēmums stājies spēkā 28.06.2016. 18.05.2017. atbrīvots pēc pamatsoda izciešanas;

- pēdējo reizi ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 2.novembra spriedumu par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu galīgais sods noteikts – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem 8 mēnešiem un 20 dienām; spriedums stājies spēkā 05.12.2017. 05.06.2018. atbrīvots pēc pamatsoda izciešanas, sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ paskaidroja, ka viņš neprecējies, bet ir civilsieva, apgādājamo viņam nav. Viņam ir veselības problēmas, sakarā ar kurām bija piešķirta 3.invaliditātes grupa. Viņš nepaspēja pagarināt invaliditāti, bet kārto dokumentus, lai to pagarinātu. /pers. B/ paskaidroja, ka nožēlo izdarīto un lūdza piespriest viņam sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu.

[3.3] Izvēloties soda veidu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais, izteicot lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, paātrinājis krimināltiesisku attiecību noregulēšanu, proti, izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā norādītās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāka procesa veidu.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā, ievērojot Krimināllikuma 46.panta ceturto daļu, Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi var panākt apsūdzētājam /pers. B/ par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piespriežot panta sankcijās paredzēto sodu – īslaicīga brīvības atņemšana. Tiesa atzīst, ka vieglākie soda veidi konkrētajā gadījumā nesasniegs soda mērķi. Iepriekš /pers. B/ bija notiesāts par noziedzīgiem nodarījumiem, kas apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības jomā un jurisdikcijas intereses tiesas spriedumu izpildes jomā, kā arī iztiesājamos noziedzīgos nodarījumus izdarīja papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas laikā. Turklāt tiesa ņem vērā, ka iepriekš /pers. B/ par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu bija noteikts sods piespiedu darbu veidā, kuru viņš nebija nostrādājis, līdz ar to piespiedu darbs tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Savukārt pēdējo reizi /pers. B/ bija notiesāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Līdz ar to tiesa uzskata, ka soda mērķi varēs sasniegt tikai izolējot apsūdzēto no sabiedrības.

[3.4] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu esību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. B/ atbildību mīkstinošo apstākli tiesa atzīst to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst to, ka Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu; saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst to, ka Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Ņemot vērā vispārīgos soda noteikšanas principus, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošo apstākļu esību, tiesa uzskata, ka īslaicīgu brīvības atņemšanu par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem jāpiespriež maksimālajā Krimināllikuma 38.panta 2.[1]daļā paredzētajā termiņā.

Ņemot vērā alkohola koncentrāciju /pers. B/ asinīs, tiesa uzskata, ka papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – jānosaka tuvāk maksimālajam Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajam termiņam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu sodu /pers. B/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem jānosaka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības. Ņemot vērā, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu ideālo kopību, bet apdraud dažādas intereses, kopīgo sodu jānosaka, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus un pilnīgi pievienojot papildsodu. Galīgais sods /pers. B/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ievērojot 51.panta 1.[1]daļas 2.punktu, jaunajam sodam daļēji jāpievieno ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 2.novembra spriedumu piespriestais un neizciestais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Uz sprieduma taisīšanas dienu /pers. B/ nav izcietis papildsoda – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana – 1 gadu 10 mēnešus un 17 dienas, kas viņam piespriests ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 2.novembra spriedumu.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā uzvedība un attieksme pret likumu ievērošanu liecina par to, ka viņam ir tieksme uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības jomā un jurisdikcijas intereses tiesas spriedumu izpildē. Tiesa uzskata, ka tikai brīvības atņemšanas sods, kuru /pers. B/ būs jāizcieš reāli, spēs nākotnē atturēt viņu no līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī sekmēt viņa attieksmes pret likumu uzlabošanos un ar tiesas spriedumu noteikto aizliegumu ievērošanu.

[4] Tiesas sēdē prokurore iesniedza tiesai Nodrošinājuma valsts aģentūras iesniegumu ar lūgumu par procesuālo izdevumu piedziņu no apsūdzētā par izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7.[1]punktu procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas radušies administratīvā pārkāpuma lietā, kurā pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, materiālus nododot izmeklēšanas iestādei. Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa nosaka, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem.

No iesnieguma un izdevumu aprēķina Nr.3322 izriet, ka ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa *Audi 80 Avant* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, pieņemšanu glabāšanā un glabāšanu (par laika periodu no 25.11.2019. līdz 02.12.2019.) saistītie izdevumi ir 293,08 EUR (lietas 35., 36.lapa).

Tiesa secina, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu 7.[1]punktu no /pers. B/ piedzenami Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmajā daļā paredzētie procesuālie izdevumi 293,08 EUR apmērā par automašīnas pārvietošanu un glabāšanu Nodrošinājuma valsts aģentūras stāvlaukumā par laika periodu no 25.11.2019. līdz 02.12.2019., kuri radušies administratīvās pārkāpuma lietas ietvaros.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četri) gadiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus un pilnīgi pievienojot papildsodu, kopīgo sodu /pers. B/ noteikt – brīvības atņemšana uz 4 (četri) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četri) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, 51.panta 1.[1]daļas 2.punktu pēc vairākiem spriedumiem, noteiktajam sodam daļēji pievienojot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas piespriests ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 2.novembra spriedumu, galīgo sodu /pers. B/ noteikt – brīvības atņemšana uz 4 (četri) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieci) gadiem.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus 293,08 EUR (divi simti deviņdesmit trīs *euro* un 8 centi) apmērā, kas radušies sakarā ar automašīnas *Audi 80 Avant* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, glabāšanu Nodrošinājuma valsts aģentūras stāvlaukumā administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros.

Maksājumu veikt jebkurā bankas iestādē kā saņēmēju norādot: saņēmējs – Nodrošinājuma valsts aģentūra, reģistrācijas Nr.90009112024, Bankas kods – TRELLV22, norēķinu konts – LV86TREL2140651020000, maksājuma mērķis – piedziņas izdevumi administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC423073/11331083819, EKK 21499, transportlīdzekļa marku un reģistrācijas numuru.

Maksājumu apliecinošu dokumentu jāiesniedz Rēzeknes tiesā.

Noteikt / pers. B/termiņu sprieduma, daļā par procesuālo izdevumu atlīdzību, labprātīgai izpildei 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2020.gada 2.janvāra.

Tiesnesis I.Dzindzuks